

2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2015 — Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-44/14) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — forordning (EU) nr. 1052/2013 — passage af de ydre grænser — Eurosur-systemet — udvikling af Schengenreglernes bestemmelser — deltagelse — samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige — gyldighed)

(2015/C 363/09)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved D. Moore, S. Alonso de Leon og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.-M. Joséphidès og P. Plaza García, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Irland (ved E. Creedon, G. Hodge og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af barrister G. Gilmore), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Christie, som befuldmægtiget, bistået af barrister J. Holmes) og Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og G. Wils, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Irland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (tredje Afdeling) af 10. september 2015 — Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH og Ferho Frankfurt GmbH mod Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-47/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 5, nr. 1) — kompetence i sager om kontraktforhold — artikel 5, nr. 3) — kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — artikel 18-21 — individuel arbejdsaftale — selskabsdirektørkontrakt — kontraktens ophør — begrundelse — misligholdelse af fuldmagten og ulovlig adfærd — anerkendelses- og erstatningsøgsmål — begrebet »individuelle arbejdsaftaler«)

(2015/C 363/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH og Ferho Frankfurt GmbH

Sagsøgt: Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllesheim

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i kapitel II, afdeling 5 (artikel 18-21), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at de i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et selskab sagsøger en person, der har udøvet hvervne som direktør og forretningsfører i selskabet, med påstand om, at det fastslås, at personen har begået fejl ved udøvelsen af disse hverv, og med et krav om erstatning herfor, er til hinder for anvendelsen af forordningens artikel 5, nr. 1) og 3), forudsat at den nævnte person i sin egenskab af direktør og forretningsfører under en bestemt periode har leveret ydelser mod vederlag for dette selskab og efter selskabets anvisninger, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 5, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at det søgsmål, som et selskab anlægger mod sin tidligere forretningsfører på grund af dennes påståede tilsidesættelse af sine selskabsretlige forpligtelser, er omfattet af begrebet »sager om kontraktforhold«. Såfremt der ikke foreligger nogen bestemmelse i selskabets vedtægter eller i ethvert andet dokument, der præciserer en fravigelse, tilkommer det den forelæggende ret at fastlægge det sted, hvor forretningsføreren reelt overvejende har udført sin virksomhed til opfyldelse af aftalen, under forudsætning af, at leveringen af tjenesteydelser på det pågældende sted ikke er i strid med parternes ønske, således som det kommer til udtryk i den mellem dem indgåede aftale.
- 3) Artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 skal under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor et selskab sagsøger sin tidligere forretningsfører på grund af en påstået ulovlig adfærd, fortolkes således, at dette søgsmål henhører under sager om kontraktforhold, når den foreholdte adfærd ikke kan anses for en tilsidesættelse af forretningsførerens selskabsretlige forpligtelser, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. Det tilkommer denne ret på grundlag af de faktiske omstændigheder i sagen at fastlægge det tilknytningsspunkt, der er tættest forbundet med stedet for den skadevoldende begivenhed, der ligger til grund for skaden, og med stedet for denne skades indtræden.

(¹) EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. september 2015 — X mod Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14) og T.A. van Dijk mod Staatssecretaris van Financiën (C-197/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch og Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-72/14 og C-197/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — vandrende arbejdstagere — social sikring — lovgivning, der finder anvendelse — flodskippere i Rhinfart — E101-attest — beviskraft — forelæggelse for Domstolen — forelæggelsespligt)

(2015/C 363/11)

Processprog: nederlandsk

De forelæggende retter

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch og Hoge Raad der Nederlanden